

Для Крайової Управи та членів ООЛ

Відійшов у Вічність Стефан Хованський

11 лютого 2013 року, в Стемфорді, СТ, після тривалої боротьби з хворобою, у 70-річному віці, відійшов у вічність Стефан Хованський, активний діяч Українсько-Американської громади.

Стефан народився 2 травня 1942 року в Ждині, на Лемківщині, в сім'ї Даміана та Фотини (Шевчик) Хованських. Виникаючим фактором в його житті була депортaciя його сім'ї, як інши 140.000 українців, у 1947-му році. Це тоді Польський уряд насильно виселив їх зі землі на північ Польщі, назвавши цей варварський акт "Операція Вісла". Впродовж усього життя, хто б не згадав про це, слізозаставляла бринила у Стефанових очах... В кінці кінців подорож його сім'ї закінчилася у США на початку 60-х, та Стефан ніколи не забував свого українського коріння, все життя посвятивши службінню батьківщині як голова і активний учасник численних українських організацій у діаспорі. Довгі роки він був Головою 2-го Відділу та членом Крайової Управи Організації Оборони Лемківщини в США, головою Фундації Дослідження Лемківщини та куратором лемківського музею в Стемфорді. Не можна

переоцінити його велетенську працю на благо рідної землі та рідних людей, його нескінченну енергію по організації фестивалів, забав, Різдвяних коляди на збирання фондів для українських організацій.

Стефан був довголітнім спонсором, організатором і активним членом клубу "Крилаті" - Українсько-Американської Молодіжної футбольної організації. Він був і тренером, і менеджером і справжнім батькомм української спортивної команди. Народженний з любов'ю до спорту, ще юнаком у Польщі він здобув звання чемпіона по боротьбі серед юніорів. Він особливо любив футбол і його збуджений голос з-за бокової лінії чули на кожному матчі. Він привив цю любов своїм дітям - вони усі грають у футбол, і ніколи не пропустив жодного матчу, навіть якщо добиратись треба було довгими годинами по кілька разів на тиждень.

Стефан здобув бакалаврат інженера-механіка у City College of New York наприкінці 70-х. У день вручения диплому він все ж вибрав бути присутнім на церемонії закінчення дитсадка його сином Марком - такою безмежною була його відданість сім'ї. Вірчина у могутність освіти, він не спинився на досягнутому і ніколи не отримав диплом магістра у University of New Haven.

Стефана залишили у невилаканому смутку і скорботі свою дружину - Марію-Надію (в дівоцтві Лозинські), сина Марка Хованського з невістою Марією (в дівоцтві Грівна) та внучкою Надією, дочку Діану Рейлі (в дівоцтві Хованська) та зять Браянна з внучкою Олівією, дочку Лену Хованську, брата Петра Хованського з дружиною Надією та всією сім'єю, півагра Михайла Барни з сім'єю. Мабуть, найбільшою відомою та радістю в Стефановому житті за останні рік, що йому відпустила Господь, була можливість до останньої краплі, до безтимів віддавати свою любов двом чарівним внучкам, не відходчи від них та все куночку ім' дарунки. Стефана винесли, відійшовши у вічність, його батьки та сестра Анна Барна.

В останній путь Стефана Хованського можна провести у Whalen & Ball Funeral Home at 168 Park Avenue (on the corner of Glenwood Avenue) in Yonkers, NY з 7-ї до 9-ї вечора в середу, 13 лютого та з 3-ї до 9-ї вечора в четвер, 14-го лютого (з панахидою близько 7:30 вечора). Парадастас відбудеться в 11:00 у П'ятинці, 15 лютого, церкви Св.Михаїла at 21 Shonnard Place in Yonkers, NY, а поховання at Mount Hope Cemetery on Saw Mill River Road in Hastings-on-Hudson, NY.

Добровільні пожертви у нам'ять Стефана Хованського у формі чеку можна скласти на ім'я Організації Оборони Лемківщини - Organization for the Defense of Lemkivshchyna (OOL), P.O. Box 7, Clifton, NJ 07015-0007, USA, або на іншу ціль по Вашому бажанню